

ΑΙ ΝΙΚΗΦΟΡΟΙ ΣΗΜΑΙΑΙ ΤΟΥ 21

Αἱ σημαῖαι τοῦ 21 δὲν ἐδίδοντο ἀπλῶς ὑπὸ τῶν λαϊκῶν ἀρχηγῶν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἠὺλογοῦντο πρότερον ὑπὸ τῶν παρακολουθούντων τὸν στρατὸν ἱερέων ἢ Ἀρχιερέων.

Εἶνε γνωστὸν ποῖον μέρος ἔλαβεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 21 ὁ Ταλαντίου ἐπίσκοπος καὶ εἴτα πρῶτος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Νεόφυτος Μεταξᾶς, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν.

Οὗτος κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τοῦ Γένους εἶχε συγγράψει τὴν κατωτέρω εὐχὴν, ἣν περιερχόμενος τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἔλεγεν, ὅπου εὕρισκε μπουλοῦμι καὶ ἀνευλόγητον μπαϊράκι.

Οἱ Ἀθηναῖοι λίαν ἐτίμων ἀνέκαθεν τὸ μοναστήριον τοῦ Πειραιῶς (Ἅγιος Σπυρίδων) καὶ τὸν Ἅγιον Σεραφεῖμ τῆς Μονῆς Δομποῦ τῆς Λεβαδείας.

Οἱ μοναχοὶ τῆς Δομποῦ παρεκάλεσαν τὸν Νεόφυτον νὰ συντάξῃ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ, τυπωθεῖσαν ἐν Αἰγίνῃ τῷ 1824.

Ὁ Νεόφυτος ἐν τέλει τῆς Ἀκολουθίας προσέθηκε τὴν εὐχὴν.

Ὅτε δὲ πάλιν τῷ 1855 ἀνετυπώθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου τῆς Μονῆς Δομποῦ Γρηγεντίου, προσετέθη ἡ αὕτῃ εὐχή, αὕτη :

(Εὐχή συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Ταλαντίου Νεοφύτου Μεταξᾶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, λεγομένη εἰς εὐλόγησιν σημαίας).

Πανάγιε Βασιλεῦ, ἀόρατε, παντεπίσκοπε, σὺ ὁ δημιουργήσας τὰ πάντα τῇ παναπείρῳ σοφίᾳ σου, ὁ στερεώσας τὴν γῆν, καὶ στεγανώσας τὸν οὐρανὸν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους θέμενος ἐν τῇ ἰδίᾳ σου ἐξουσίᾳ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ κατὰ χάριν ὀνομασθεὶς υἱός, καὶ κληρονόμος τῆς βασιλείας σου, σὺ ὁ καταδεξάμενος σάρκα φορέσαι καὶ ἐπὶ τοῦ τιμίου σου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ κρεμισθῆναι διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τυ-

ραννίας τοῦ πονηροῦ διαβόλου τοῦ ἀο-
ράτου ἐχθροῦ, σὺ παντοκράτωρ ἀήτ-
τητε βασιλεῦ, εὐλόγησον τὴν παροῦ-
σαν σημαίαν, τὴν φέρουσαν τὸ ση-
μεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυ-
ροῦ, ὃν προσκυνεῖ καὶ σέβεται ὁ ἅγιος
κλήρος, ὃν ἐκτίσω διὰ τοῦ τιμίου
σου αἵματος, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ἀήτ-
τήτου ὅπλου, ὅπερ ἐνεχάραξες ἐν τῷ
οὐρανῷ διὰ τῶν ἀστέρων, καὶ δεῖξας
τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, λέ-
γων «ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθρούς σου.»
αὐτὸς, ναὶ ἁγιώτατε παμβασιλεῦ, ποι-
ητὰ τοῦ παντός, διαφύλαξον τὴν ση-
μαίαν ταύτην σὺν παντὶ τῷ εὐσεβεῖ
στρατῷ σου, ἅμα καὶ τὸν προστάτην
καὶ ὁδηγὸν αὐτοῦ τοῦ εὐσεβοῦς στρα-
τοῦ, ἀνάδειξον αὐτὸν ἰσχυρὸν καὶ κρα-
ταῖον καὶ νικητὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν,
τῶν μὴ ὁμολογούντων σε Θεὸν ἀλη-
θινόν, καὶ διατήρησον τοῦτον μετὰ
παντός τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἐν ὁμονοίᾳ
καὶ εἰρήνῃ πρὸς διηνεκῇ δοξολογίᾳ
σοῦ τοῦ ἀνάρχου πατρὸς καὶ τοῦ μο-
νογενοῦς σου υἱοῦ καὶ τοῦ παναγίου
καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναφέρομεν,
ὅτι ἂν ὁ ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἠυλόγει
οὕτω τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ὁ Ἀνδρούσης
Ἰωσήφ, ὡς ἀνέφερεν ἡμῖν ὁ Μαντινείας
Θεόκλητος Βίμπος ἠυλόγει ἄλλως τὰ
ἐλληνικὰ ὅπλα.

Οὗτος ἱερουργῶν εἰς τὰ ἐρημοκλήσια
ἐν μέσῳ τοῦ στρατοῦ εἰς τὰς πεδιάδας
τῆς Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ἐξερχό-
μενος ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἠυλόγει
τὸν στρατὸν οὐχὶ μὲ τὰ ἀρχιερατικά
δικηροτρίκηρα, ἀλλὰ μὲ τὰ ἀσημένια
αὐτοῦ κουμπούρια, λέγων :

«Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεπον ἐξ οὐ-
ρανοῦ ἐπὶ τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλά-
δα, καὶ ἶδε τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ Σου
καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κινδυνεύουσαν ἄμ-
πελὸν Σου ταύτην, κατάρτισον καὶ ἐ-
λευθέρωσον αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ
δεξιὰ Σου».

Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ
Γραμματεὺς τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλείας